

havde“ — udtalte Taleren — „ingen Interesse for den højt-ærede Arbejds- og Socialminister, og da baade Arbejds- og Socialministeren og Regeringen i Dag er de samme som i Marts 1946, havde jeg altsaa en lumsk Anelse om, at Interessen fra den Side ikke var større, end den har vist sig at være over for det foreliggende Lovforslag, og jeg har faaet det bekræftet ved den højtærede Arbejds- og Socialministers Udtalelse her i Dag. Dette ved ogsaa de ærede Forslagsstillere, og ud fra disse Betragtninger mener jeg, det havde gavnet Lærlingene og disses Paarørende betydeligt mere, dersom man havde ventet med Fremsættelse af Forslag om almindelige Ændringer til Lærlingeloven, indtil vi havde faaet en anden, over for Arbejderspørgsmaal mere forstaaende Regering end den nuværende. Den opvoksende Ungdom ved godt, at de faglige Organisationer gennem De samvirkende Fagforbund og Socialdemokratiet har et Forslag til Ændringer i Lærlingeloven færdigt, og der er adskillige andre Ting, som skal ændres, end dem, der er indeholdt i det foreliggende Lovforslag. Men Ungdommen forstaar ogsaa godt, hvad der er Paradenumre, og hvad der er Realiteter; de ved, at Socialdemokratiet som sædvanlig varetager de unges Interesser, naar Tiden er inde til det, og det er den absolut ikke under et Venstrestyre.“

Julin (V.) erklærede sig enig med Arbejds- og Socialministeren i de Synspunkter, han havde fremført. *Gyldenslette* (K. F.) saa gerne Lærlingeloven optaget til Revision, men det burde ske paa en bredere Basis. Særlig ønskede han Lærlingeloven opdelt i tre Afdelinger, saa at der blev særlige Regler for Handelslærlinge og Haandværkslærlinge. *Steen* (R. V.) gav Tilsagn om, at hans Parti vilde være villigt til at deltage i en saglig Drøftelse af de rejste Spørgsmaal, idet han mente, at „de Ting, man nu paa Grundlag af de forløbne 10 Aars Erfaringer med berettiget Hensyntagen til de to Sider, der er at tage Hensyn til, mener at burde tage op til Revision, dem skulde man ogsaa se at blive færdige med, dem skulde man se at faa bragt i Orden, for det, der i Virkeligheden tjener Samfundets Interesser, er at kunne naa frem til, at der bliver Ro om hele dette Spørgsmaal“. *Paul Holt* (D. S.) var ligeledes interesseret i Sagen. Man burde imidlertid afvente Ungdomskommissionens Arbejde, i hvert Fald nogle af dens Resultater, inden man gik videre med dette Lovforslag. Der var ogsaa praktiske Vanskeligheder, som maatte tages i Betragtning ved Gennemførelsen af Reformen som de foreslaaede netop nu.

Lovforslaget henvistes til Behandling i et Udvalg. Dette afgav ikke Betænkning.